

மரபுவர் செல்லாதீர்கள் வகுப்பைத் தயார் செய்து கொடுக்க
கொண்டு பிழைத்து வந்தீர்கள் செல்லாதீர்கள்
மரபுவரை கண்டு.

பாட்டு,

"அட்டம் பணியுள்ளோமாயடுக்கு
புறமடை செவ்யுள்ளே.
பாதும் பணியுள்ளோமாயடுக்கு
பணிவிடைகள் செவ்யுள்ளே.
சுற்றிவலம் வந்து சூரியன் தெண்ணிடடிகள்
பக்கம் வலம் வந்து பகவான்
தெண்ணிடடிகள்"

மரபு / அம்மர/செண்ணெயென்றேயே தகுக்கு.
வண்ணெயெரு நாளுமில்ல!
வாழ்வாய் வளம் பெடுவாய்
மண்டபத்தில் பெற்றிருப்பாய்!
இன்னும் பதும் பெறுவாய்
ந.ஷ்மரின்மேயொலிடுப்பாய்!

என்று செல்லாதீர்கள் வாரி பெடுத்து மணிசூக்து
தைத் தீக்கமிட்டு.

கூட்டி கொடுத்து கொள்ளிசூக்தும் தீந்தீர்வே.

'செல்லாதீர்கள்/செளக்கியமாய் இருக்கிராய்!'

செல்லாதீர்கள்! செளக்கியமாக இருக்கிறேன்.

செல்லாதீர்கள் பரந்தீர்மர/கொளத்தீர்க்கு வண்டன்
இருக்கும் காலத்தில், எனக்கு இன்று கால
புறையும்து சூரியன் நடத்தி வந்தீர்கள். அவன்
காலம் சென்ற பின், அவன் மகன் இன்னுடைய கை
வண்டனிடத்தில் பங்காளிகள் வந்ததீட்டு இன்னு
டைய சூழியை, சூழியைத் துட்டு பங்காள பங்கி,
இன்னுடைய கை வண்டினையும் கூட்டி கொண்டு
கொண்டீர்கள். அவன் மரபு உருவம்
அகிலம்.

என்புமியையும் அபகரித்து, குன்னுடைவாயையும்
கூட்டி கிணட்டு போனார்கள். அப்படி கூட்டி
போய் 25 வருஷம் ஆகிறது. போன திலிருந்து
எனக்கு யாரும் பூஜை செய்யவில்லை, நான் இரு
என்று அருகில் கேள்வி. ஆகையால், குன்னுடைவான்
காலம் சென்றதும், உயிருடன் இருப்பதும்
எனக்கு தெரியவில்லை. அண்ணா/ தூங்கும் அவன்
எங்கே இருக்கிறான் என்று பார்த்து சொல்ல
வேண்டும் அண்ணா!

மாவலர்: / சொல்லாதீர்/ குன்னுடைவா க்கு வுண்டன் போய்,
25 வருஷம் ஆகிறது என்று கேள்வி. ஆகையால்,
எனக்கு அப்படி தெரியும்!

சொல்லர்: / பரந்தூமா/ தூங்கு க்கு தெரியாமல், பூஜைக்கு
தீய்யாரும் இருக்கிறதாயிற்று!

மாவலர்: / அம்மணி/ உண்மையில் எனக்கு தெரியாது!

சொல்லர்: / அண்ணா! அப்போது, தூங்கும் பார்த்து
சொல்லீர்களா அல்லவா? நான் 25 வருஷம்
பூஜை யில்லாமல் இருந்து வந்தேன்
கேள்வி, தெரியாது என்று சொல்லீர்கள். தூங்கும்
சும்மாவின் தீய் இருக்கிறோம் என்று.
மாமையில், பேசுகிறீர்களா? நான், அந்த
மராமலங்கியும், புல்லமலங்கியும், உய்
கள் சும்மாதனத்தையும், அடி போடுகிறீர்கள்
திசையாக விரிவேன். நீங்கள் போய்,
பூஜைக்குத் தீய் பார்த்து, குன்னுடைவான்
என்ன ஆனான், எங்கே இருக்கிறான்
என்று பார்த்து எனக்கு ^{மேன்மை} நானில் வந்து
சொல்ல வேண்டும்!

Law)

ரிசல்லா தீதா/அவன் போய் உதவதும் அதிதீதா,
 அம்போது விண்ணம் வந்த க்கு போட வந்து
 விட்டால். சரிநான் அம்போது மூலோகம்
 ரிசன்று இன்னுடை யான் அருந்தால், ரிவள்ளிக்
 கீதமை விடி அந்த நாளிதை க்குள், இன்னுடை
 ய அரண்மனை ரிசாண்ட வந்து சேர்த்து தீதேன்.
 நீ, சந்தேக சமாதி இன் அவயம் போய் சேர்
 ரிசல்லா தீதா. ரிசல்லா தீதா போன பிறகு
 பரந்திரமன் நடு அரவு கருவாகனம் ஏறி
 மூலோகத்திற்கு புறம் யட்டார்.

பாட்டு,

"மூலோகம் தேடியல்லோ தேடியல்லோ
 அணி மாயவரும் வா ~~க~~ ளே
 வாளவந்தி நாடுதேடி நாடு தேடி
 பரந்திரமன் வாராளே.
 நத்தூக்காட்டு மட்டதேடி மட்டதேடி
 மாயவர் மயமாய் பறக்கு ~~க~~ ளே"

பரந்திரமன் நத்தூக்காட்டு மட்ட போய்நின்று.
 திண்ணு சி போல் தவசி போல் மந்சை மரகேசி
 போல் தாசனாக வடி வத்தை மாற்றி ரிசாந்தி
 யில் இன்று நாமம் போட்டு வலம்முரி சங்கும்
 கோபாலம் பிபட்டியும் கோளில் போட்டு
 மட்டதீதி மக்கம் வந்து வலது புறம்
 ரிசாந்தி சுகமாய் நின்று, இன்னுடை யாக்கியுண்
 டா/ இன்னுடை யாக்கியுண்டா/ இன்று இன்று
 உடைவை மயிட்டுட்டார். இன்னுடை யாக்கியு
 ளுண்டார் மட்டதீதி இசைசயில் படுக்கிருந்த
 றீ. யாரட்டா/ அருந்த நேரத்தில், வந்து கூட
 றைவன்? இன்று அகட்டி தீதேன் உரிவளி

64)

வெளியில் வடும் போது-

பரந்தாமன் வடக்கே திரும்பில் நிர்ப்பனாதயார்த்து.

குசாமி, 'அடே தாசா/அந்தக் காட்டில், கடவுட்கு அன்பு, நீயெப்படி இன்னவந்தாயா?'

மாவய, 'குன்னுடை யாக்க வுண்டா/வடக்கே வெளியில் கடம் அருந்தி து, வாளவந்தி நாடு போதிற வன் நான் தெரியாமல் அங்கு வந்து விட்டேன்.'

குசாமி, 'அடே தாசா/என்னுடைய பெயர், குன்னுடை யாக்க வுண்டன் என்று, இனக்கு யார்தொண்ட து?'

மாவய, 'அப்பா/வனது பறம் காட்டில், வாளவந்தி நாடு போக வந்தி கேட்டேன். அவர், இன்ன பறம் காட்டுக்குள் பட்டியில் குன்னுடை யாக்க வுண்டன் படுத்தி இருப்பார், அவரைப் போய் கேள் தெரிவாரா என்பார்.'

குசாமி, 'அப்படியா/அதோ, அந்த வெளியில் சந்திரன் போட்டிருக்கிறது, அதை திறந்து அந்தப் பறம் போனது, வாளவந்தி நாட்டுக்கு வேறொரு போகி து போய்யா.'

மாவய, 'அப்பா/நடந்து வந்தது, கஷ்டமாய் அருக்கிறது. ரிகாடு சந்திரன் ^{அங்கு} விட்டு போகிறேன், என்றும் சந்திரன் பக்கத்தில், கிழக்கே கடமாய் உட்கார்ந்தார். குன்னுடை யாக்க வுண்டா/இன்ன யார்த்து தாலையமாத அருக்கி து கோயம் உல்லாமல் ரிசால். உன் நாடு எது? இர எது? என்று கேட்டார்.'

குசாமி, 'தாசா/இனக்கு, அந்தக் காட்டுவில் வந்தி ரிகாண்ட து மில்லாமல். அந்த இர, அந்த நாடு என்று கேட்டேன், பேசாமல் போய் விடு!'

மாவய, 'ஏது அந்த மட யன் ^{நம்} ரிசால் வதை கேட்க மாட்டான் போல அருக்கி து' என்று.

மாயவர் விபூதிவை எடுத்து வந்தார். இன்னுடைய கீ
கவுண்டர் சாந்திமடைத்து, பரந்தாமன் முன்வந்
து போகும் ~~போகும்~~ உகாரந்தாரர்.

கு.சாமி. சாமி/நான் பெண்ணிவளநாடு, நவயகீல் தாய் திரும
யன் அழகுத்து, சிங்கவளநாட்டில், பங்காளி வீட
யில், நவருஷம் காலம் கிழித்துள்ளே; மறுபடி,
அங்கு சரியில்லாமல் வளவந்திநாடு வந்து, ராஜா
யின் அரண்மனையில் அருந்துவருகின்றேன்.

மாயர் / அப்பா/நீ அருப்பது ராஜாவுட அரண்மனை அல்ல;
உன் மாமன் வீடு.

கு.சாமி. / அட சண்டாளர்/ அருசர் அரண்மனையை என் மாம
ன் வீடு என்று சொல்கிறாயா/ என்று மாயவரை
அடிக்கி கவையை எடுத்துச் செங்கிதார்.

மாயர். / இன்னுடைய கீ கவுண்டர்/யொழு, என்று மறுபடியும்
விபூதிவை எடுத்து வந்தார்.

கு.சாமி. சாந்திமடை / சுவாமி/ என் மாமன் வீடு என்று எனக்கு
அதுவரை தெரியாது; தாய்கள் சொல்லத்தான்
தெரியும்.

மாயர். / அப்பா, உன்தாய் பிறந்திடம், அது தான்.
அவர்கள் தான் உன்தாய் மாமன் மக்கள். இன்னுடைய
கீ கவுண்டர்/காங்கியில், நீ வீட்டுக்கு போனால்
தினம் என்னவேண்டும் தெரியுமா?

கு.சாமி. / சுவாமி/ தினம், அரண்மனைக்கு போய் தண்ணீர் அழகுத்து
வந்தீர் அண்டாவுக்கு உயர்வு வேண்டும்; பின் என் அர
சுருட சிங்கை தாமரைக்கு கிடுவின் தூரி ரதாடு
சீ நோம் அட்டி அவிருவேன். பிறகு சாய்மிட்டு
விட்டு, நால்க்கு சோறு வரங்கித் திராண்டு பட்டி
க்கி வந்து அங்குள்ள வேலையை கவனிக்கு
வேண்டும்.

மாய) அப்பா/தூரி ஆட்டு கீழேன் என்று சொல்கீராயே,
அந்நியமென்னை மரமன் மகன்; அவளத்தான்னைக்
குத்திடுமணம் செய்து வைக்கப்போகீழேன்./என்று
மாயவர் சொன்னவுடன் இன்னுடையாசாமிக்கு
கேரயம் வந்து. ராஜாவின் மகன் மரமன் மகன்
என்று சொல்கீராயா என்று மாயவரை அடிக்க.
தவைய எடுத்து விடுகீர்.

மாய) 'இன்னுடையா/யொரு' என்று, மறுபடியும் விசுதி
யை எடுத்து விடுகீர். வீதியவுடன் இன்னுடையா
சாமிக்கு கேரயம் நீங்கி; சிவாமி/என்ன சொன்னீ
ர்கள் என்மரமன் மகன் தாயரை?'

மாய) 'அப்பா/உண்மையில், உன்மரமன் மகன் தான்.'

கு.சாமி/ சிவாமி/ அப்படியானால், அவளனைக்குத்திடும
ணம் செய்து வைக்கவேண்டாம்!

மாய) 'அப்படியே செய்து வைக்கீழேன்/ உட, அரண்மனை
க்கு போகலாம்.'

அப்படியே நல்லென்று இருவரும் புறப்பட
டு அரண்மனைக்கு வந்தார்கள்.

கு.சாமி/ சிவாமி/ தாவலர்கள் இருக்கீரார்கள், அரவு
நேரத்தில் அப்படி உள்ளே போவது?'

மாய) அத்திக்கு கல்லாடி நான் இருக்கீழேன்; மயம்படவே
ண்டாம் வா என்று ^{அரண்மனை} அருகில் வந்ததும் விசுதி
யை எடுத்து விடுகீர். தாவலர்கள் மயங்கி
கீழே சாய்ந்தார்கள். மாயவர் இன்னுடையா
க்கவண்டி வரியகேட்டு வந்தியாக உள்ளே
கூட்டிச் சென்றார். உள்ளே போய் மூன்றாவடி
யில், இன்னுடையா ^{நீதி} படுத்துக்கொள், நான்
ந. போல் வடிவெடுத்து மேல் விட்டத்தில்
வெட்டிக்கொள்கீழேன்; தேவல்கு விவவுடன்,

என்று சூழ் அருவகைப்பார்த்து அரதர்.

அரதர் அடிமாதர் தனே சீக்கிரம் ஜேடி வாடுங்கள், குன்னு
டை யாக்கி வண்ட ஆக்கி வயிற்று வலியாம், சிக்கு
தொகு சம் சாட்டு வெற்றி வைத்து சீக்கிரம் கொ
ண்டு வாடுங்கள். / மாதர்கள் அப்படியே தொ
ண்டு வந்து தொகுதார்தள். சூழ் அகைவாங்
கி சூழ் அருவிட்டு அருந்தார். அதை வல
வாம், மேல் அருந்துபார்த்துத் தொண்டிருந்
தாவவர், நாம் தொன்னது அளி ஜென்றும்
நடக்கா து என்று முடியாட்டு பால்க்கட்டல்
தென்று விட்டார்.

சீர்து நேரம் தந்தித்து அரதர் வந்து குன்னு
டை யாக்கி வண்ட / வயிற்று வலி நல்லாகி வி
ட்டதா? என்று கேட்டார்.

கே. சூழ் / அரு கே / குணமாதி விட்டது / அருத்தமயம்,
நுன்று கவிடிந்து விட்டது.

அரதர் / சீர்து குன்னுடை யாக்கி வண்ட / பட்டிக்கும்
பேரம், பால் தருந்து தொண்டுவர். /

குன்னுடை யாசூழ் அப்படியே பேரம் பால்தருந்
து தொண்டுவந்து, அரண்மனை யில் தெய்வக்
கூடிய வேலை வல்லாம் தெய்வ விட்டு,
பட்டிக்கு பேரம், தன்று களை ஜேடி மயபேரம்
தாட்டுக்களை முடிக்கி விட்டு, ஜேடு மருத்திடி
யில் உடக்கார்த்து வேரகளை தெய்வார்.

"விதவான் பேசுகை விபரமாய் கேட்டோம்
கூத்துமயமேசுகை குனிவுமாய்க்கேட்டோம்"
அவன் பேசுகை க்கேட்டு அருவு அரதரிடம்
மாறாஜி ஜிமை பெண் தொடுங்கள் என்று
கேட்டிருந்தால் நம் டீயர் அன்னம் அருக்கு
அருக்குமா / சீண்டாள் என்று வருவாணு
என்ன வேர தெரியவில்லை.

அன்று அவன் வந்தால் ஆரே அடியில் அடித்து
ரிதன்று விடலாக் என்று நினைத்து, சீரீயன்
மேற்கீல்பேரய் மறையுந் தும் அவருடைய வேலையை
முடித்து பால்காந்து அரண்டினக்கு வந்து,
அங்கு குடியும் வேலையை முடித்து சாய்விட
டு விட்டு, பட்டிக்குப் போய் தவையை எடுத்து
வெளியில் வைத்து படுக்கிடுந்தார்.

அங்கு அப்படி அருகேயே போது ஆலைப்பூ
காட்டில் பாய்வர் கீழ்க்கண்டபடி நினைக்கார்

மனவலி. அன்றாக்கு போய் குன்னுடையாக்கி வுண்ட
றுக்கு எப்படியும் திருமணம் செய்து
பெரன்னிவள நாட்டுக்கு அடியேன் வேண்டும்
என்று கருட வாகனமேறி புறப்பட்டார்.

பாட்டு

“ரிதய்வ சபை விட்டு மல்லோ
பூலோகம் தேடி வர^{நூ}ர்
அரங்கர் திள வேர யுத்தி: அங்கி
ஊரி நாடர் வர^{நூ}ரே.
அகலிகை சாயம் தீர்த்தி.
அது கிடுஷ்ணர் வர^{நூ}ரே
வாளவந்தி நிரடு தேடி
புரந்திரமன் மைய மரவர^{நூ}ரே.”

முன்பேரல்சிவாமி பட்டிக்கு போய் திரகன் போல்
வடிவெடுத்து. வடக்குக் கிசை குரம்பில் ரிதற்கு
டுகமாக நின்று. குன்னுடையாக்கி வுண்டர்/என்று
கூப்பிட்டார். சூத்தும் தேட்ட குன்னுடையாக்கி
யுண்டர் எடுத்து கோபம் வந்து தவையை எடுத்து
திரகினை அடிக்க ஆங்கீதார்.

மனவலி / அப்பா/பாபா என்று விழுந்தியை வீசினார்.

கு.சாமி. / எண்டர குரகா/நெற்று அரவு, விட்டத் தீவ்ரேட்
பயிடுப்பதாய் ரிசான்னையே? நி டின்மையில்
பாங்கு அருந்தாயா? டீன் டேயக் கை க்கே
ட்டு, அரகநீட்டம் ரெண்டுகேட்ட ருந்தால்,
ரீன் டீயர் அின்னூத் அருக்கு மா'என்று மறுபடி
யும் கவைய வேங்கீ னார்.

மாணவ, / குன்னுடையாக் கவுண்டர்/பொறு; அவ்வளவு
பெரிய கவையில் அடித்தால், ரீன் டீயர் பிழைக்
குமா'என்று சந்தும்பட்டலக் கில் கோய் டீட்டார்
ந்து, விபூதியை வீசினார். விபூதியை வீசியவுடன்,
குன்னுடையாக் கவுண்டர் கோபம் அடங்கிச் சாமி!
அரவு விட்டத் தீவ் அருப்பதாய் ரிசான்னீர்களை
அருந்தீர்களை? என்று சாந்தமாக கேட்டார்.

மாணவ / அப்பா! அருந்தேன், அஜால், நான் ரிசான்னையை
ரீல்லாம் அரகன்வந்தி தும் மறுந்து விட்டாய்
ரீன்று ரிசன்னுவிட்டேன்.

கு.சாமி. / சீவாமி/பெய்யடியாவது, ரீன் மாமன் மகிளை
ரீனக் குக்கு மணம் ரிசய்து கையெய் யங்கள்.

மாணவ / சீவாமி/அரண்மனைக் குபோகலாம், அஜால், நான்
ரிசான்னையை குண்டோலம் மறுக்கக் கூடாது.

கு.சாமி. / சீவாமி! நல்லது.

பாட்டு

“குரகமும் குன்றடக்க முன்றடக்க
கவுண்டரும் பின்ருடந்தார். பின்ருடந்தார்.
அரண்மனை தேடியல்லவோ தேடியல்லவோ
சீக்கிரமாய் வந்திருந்தார். வந்திருந்தார்”

அருவரும் அரண்மனைக் கவந்து மாணவர்களை
லர்கள் நிர்ப்பயை பார்த்து விபூதியை ரிசுத்து
வீசினார் தாவலர்கள் மயங்கி கிரையில் சாய்
ந்தார்கள்.

சேவகர்கள் கீழே விசுந்நீவுடன் அருவமும் உள்ளே
 போய். புகள் நான் போலவே இன்னுடைய சாட்சியை
 படுக்கவைத்து, மாயவர் ந. போல் வடிவிலிருந்து
 விட்டதில் சேட அணர். புகள் நான் போல்
 தூங்கிவிட்டால் அருக்க கவுண்டருக்கு
 அடிக்கடி விபுதியை வீசுக்கொண்டிருந்
 தார். புகள் நான் போல் அந்தர்கள் அண்டு
 மேலும் அருந்துதருடெருகினக்குமோ
 கு மறப்பட்டு வெளியில் வந்தார்கள்.
 வெளியில்வந்து இன்னுடைய சாட்சியை
 அருப்பதை பார்த்து. யாராடலுள்ளது
 கேட்டார்.

கு.கூ. / அனுங்க ~~க~~ மாமா/நான் தான், இன்னுடைய
 யாக்கவுண்டன், அனக்கு உ ^{நீ} சீமைபெண்
 கொடுங்கள்' என்றார்.

அ.க. அட குண்டானா/அன்னிடம் வயிற்றுக்குக் கோ
 க் குக்கு அருமது வடுஷமாக அருந்து,
 நன்றாக சாய்விட்டு, தீயிர்வந்து அன்னிடம்
 மாமா அனக்கு பெண் கொடுங்கள் என்று
 கேட்டார்; நி, அதை மகனா, அல்லது
 மாமன் மகனா? அன்ன குறை கொள்ளி கூப்பி
 டுகினாய் என்று. அடே சேவகர்/அங்கே
 வாரும் தன், அண்ணியிக்கு நன்றாக உதை
 யங்கள்' என்றார். சேவகரும் அப்படியே
 சாட்சியை பிடித்து -
 தூண்டல் கட ஆசைக்கை அருந்துவந்து
 உதைத்தார்கள். அதை, விட்டதில் அருந்
 துயார்க்கு மாயவர், பிறகு கவனிப்போம் என்று
 பால்கடல் கொண்டு விட்டார்.

அகா/அகலாண்ட கோடி பிரமாண்ட நாடகா!
 சங்கு சக்கிரா வைகுந்தி வாகு கா/என்னை,
 சிந்தி கிதிக்கு அளாக்கீ விட்டாடே! என்மு மாய
 வரை நீனகி து அகுகார். இன்னுடை யாசு ராமி-
 பால்கடலில் பரந்திரமன் இன்னுடை யாசு ராமி
 அகுவைது யாரகி து.

மாய) அகா/நாம ரிகாடுகிவரகிதில் குறைவந்தி
 தேர்ந்தி து, திந்தி வரகிதில் விவரு தேர்ந்தி
 விட்டது என்மு. தடு வாகு அகமநி மால்கடலில்
 விட்டு யமு யட்டார.

பாட்டு

“பால்கடல் என்சாமி விட்டு மங்கு
 வாராடு ரென்சாமி மாய வரும்
 துலோக என்னுக்கி அகே யல்லோ
 மய மாய என்சாமி யாக்கு கீரோ.
 வானவந்தி என்னுக்கி நாடு கைய.
 வடுகிராடு ரென்சாமி பரந்திரமன்”

வந்தி சிந்தியார் கோ வினில் சிறங்கி, என்ன
 வடி வெடுக்கார் ரிகாந்தி மூலகர்,
 பந்தை மர தேசுமால், தூசுன் பால் வடி வெடுக்கார்
 வலம் பரிசங்கும், கோபால் ரிமட்டியும் கோளில்
 போட்டு. அப்பாடு இன்னுடை யா கி கவுண்டா/என்மு
 கூப்பிட்டார்.

கோமி. கண்ணகி ரி து யாரகி து. அகே ஓட்டை வாய்
 தாசா/என் அயன் இள்ளவரை, அரசரிடம்
 அருந்தி காலம் காட்டு வேணே, இன்டையத்
 தைக்கேட்டு வெக்கு சிந்தி கி தேர்ந்தி
 விட்ட தே!

மாய) அப்பா/வீகும் வினை வந்தி விஷம் சிங்கா துயா
 நாம, எவ்வளவு நான் திஷ்ட யட்ட வேண்டுமோ

தஷ்டம் பட்டு தீதான் சித்கவேண்டும ரொறு' என்று
மாயவர் மோகிடுகிடும் பிப்பார்த்து அரகர் அரண்
மணக்கு விசுவசை வசீசூர். வசீசயவடன்
மாயருட்கிடுமையால் அரண்மனை.

பாபது,

"வானசும் பூமிபும் ரிகாசுந்தி-கொரியுசு-
மாமன் அரண்மனை அதுசூரணே.
சுன்சீயடகுடல்லை சூரணே ரிரியுசு
மாமன் அரண்மனை அதுசூரணே!"

அரகர்/ அடே சேவகவே/ சூ அரவருங்கள் அரண்
மணசீயிசுது ரிரிகீரது, என்ன ரிசுவது,
சிதுயாருடைய சூரமோ நாம, யாருக்கு
என்ன அநியாயம் ரிசுவசூரம். சிங்குயாராவது
அக்கினிக்குடம் மந்திரம் ரிசுரிங்குளல் கூட
வரடுங்கு சிக்குரம். அப்படியே இன்ன
டையா சிசுண்டன் சிசுடன் சிசுக்கிரா
து, ரிசுசுது விட்டாது, அசையும் பார்த்து
வரடுங்கள்.

மாயர்/ இன்னுடைய ரிசு வண்டர்/ கல் ரிரமம் மயாரமாகிடு
க்கிரகர்?

இசூர்/ சுவரம்/ ரிகாசேசம், மயாரமாகிதான் சிசுக்கிரது

மாயர்/ அப்பா/ அது சூன்சூம் ரிசுவயாது, நான் சிசுக்கி
சூன், சிசுசூரமம் அப்படியே சிசு.

சிசுசமயம் சேவகர் சிரண்டு சூபும் சூசு
வந்தாரர்கள். வரும் போது சிசு சூயாரகோவி
ஸில் மாயவர் சூதாரந்தி சூயசைபார்த்து.
யாரோ வரியசுசூ சூபால் சிசுக்கிரது
என்று. நமஸ்காரம் ரிசுவந்தாரர்கள்.

மாயர்/ அப்பா/ மந்திரம் சூண்டாகட்டும்!

சேவக: சீவாமி/சுங்களுக்கு, சக்தினை ய தட்ட மந்திரம்
பெரியுமா?

மாய: அப்பா/அதன்லாம், எனக்கு ஒன்றும் பெரியாகு,
நான் வடகீ விருந்து கண்டாடுமநீ தீர்த்துமா
உத்திசல்களேன், நடந்து வந்து அடியில்
பிரகாசகேசுமக் விருந்து யோதலா விண்ணு
சுங்கீணன்.

சீவாமி: எங்கள், அரகர், அரண்மனைகீடர் என்று
தீயிதிக் கு எரிதீயு, எங்களை ஒன்றும்
பெரிய சூடிய விலை கிள்களால் சூடியுமா
என்று கேட்டேன்.

மாய: அப்பா/என்றது சூடியாகு.

சேவகர் அரண்மனைக்கு திரும்பிச் சென்று அரக
ரைமார்த்து. அரகே/குன்றுடை யாக்கியுண்ட
அப்படியே உயிருடன் படுக்கிடுக்தீருடன்,
பரகேசு ஆருவர் அருகில் உட்கார்ந்திருக்க
நார், அவரை மந்திரம் பெரியுமா என்று
கேட்டேன்; எனக்கு பெரியாகு என்று சொ
ல்லிவிட்டார்.

அரக: ஆகோ அப்படியா/என்று அரகர் திருவடும்
பிள்ளையார் கோவிலுக்கு புறப்பட்டு சென்றார்
கள். கோவிலுயாப் பரகேசுவைய மாந்த் துரும
ஸ்கீகாரம் பெய்தார்கள்.

மாய: அப்பா/மங்களம் உண்டாகுமே!!

அரக: சீவாமி/சுங்களை பார்த்தால், பெரிய மகான்களால்
பெரிதீயு, எங்கள் அரண்மனைகீ தீயிதிக்
கு எரிதீயு. சுங்களுக்கு அகதீயுக்கு அகா
வது வது பெரியுமா? சீவாமி.

மரவய / அம்மா / அகெல்லாடி, எனக்கு ஆன்றும் தெரியா
து; நீங்கள் யாரை அடிக்கீர் தனோ, இன்னமாயம்
சிவக்கீர்தனோ, அகிலவ்கான். தானேயேயிடித்
து எரித்திது. /

அரச. / சுவாமி / அம்மா, நாங்கள் ஒரு பாயசம்
சிவ்வவில்லி, அகோதிங்கள் சூன் கல்லி
வைத்து அருக்கம் அருப்பவன், சிவ
ஷத்துக்கு சூன், மொன்னிவள நாட்டிவிடு
ந்து வந்தான். அவன் மயலர்கூண்டை
யாக்க வண்டன் இன்று, சிவவய்தில்
தாய்து மயலி அடித்து அட்ட தாகவும்,
சிவாண்டான். நாங்கள் அவனுக்கு தேவில
டுகாடுத்து, சிவவருஷமாத அகிரித்துவந்
தோம்; சூனசரி, மீமோதும் பட்டியில் பம்ப
பவன், நேற்று அரவு அரண்மனைக்கு வந்
து சூன் ஊலில் படுத்திடு ந்தான். நாங்கள்
கருட தெருகினக்கு ^{மயலக} ~~கோ~~ கோத்து சுவியவு
டன், அகிரித்துவந் தோம். வரும் மோது, அவின
பார்த்து யாரடா? இன்று தேட்டோம், அதற்கு
அவன், மரவய, எனக்கு ^{அரிசி} ~~அரிசி~~ மையிபண்ணி கா
நங்கள் இன்று தேட்டான். அதற்கு, நாங்கள்
அவன் அதிவக ^{கு} ~~க~~, அல்லது மரவன் ^{கு} ~~க~~,
இன்று கோயம் தாங்காமல் அடித்து. அகோ
திங்கள் சூன் அருக்கம் சுவல்க்கம் யில் வைத்
து அமர்த்திவிட்டோம். அதிவக விருவெழு
நிதி பாயசம் சிவ்வவில்லி. /

மரவய / அட சண்டாளா / அவின ^க ~~க~~ வைத்து அமர்த்தி
விட்டாயா, அவன் யார் இன்று அகிரித்துவந்
அதிவக விரு, இன்னமாயம் சிவ்வவேண்டம்.

ரன், அரண்மனைத் திமிக்கு வேகாது, எடுதல் சீக்கர்
 ரம்' என்று மரபுவர். அப்படியே அரசர்கள்
 தல், அப்படி எடுக்கிறார்கள். தலி எடுக்கி
 தும் குன்னுடைய வாசலி^{எடுக்க} மரபுவரை நமஸ்க்கா
 ரம் செய்தார்.

மரபு) அப்படி அரசர்களை குன்னுடைய வாக்கியண்டன்,
 யார்' என்று உனக்கு தெரியுமா?'

அரசு, சிவாமி/தெரியாது.

மரபு) உன் அத்தை அரியணைச் சீயை, எடுத்து உருக்
 குமணம் செய்தீர்கள்? உன் அப்படி உன் தாயை
 எங்கு மணம் செய்து தார?'

அரசு, சிவாமி/என் அத்தை யை, வெள்ளிவள நாட்டு
 க்கு மணம் செய்து கொடுக்கிறார்கள். என்
 தாயையும், வெள்ளிவள நாட்டிலிருந்து தூண்டி
 என் அப்படி, திருமணம் செய்தார்.

மரபு) சரி/ அப்படியானால், குன்னுடைய வாக்கியண்டன்
 உன் அத்தை மகன்களான். அவனுடைய தீரகும்
 உச்சம் பெற்றிருந்தால், பங்காளிகளிடம்,
 நவருஷம் தட்டிப்பட்டு, உங்கிடம் வந்து
 லு, வருஷம் இருந்து; தடைசியில் இருந்து
 டும் அனுபவித்து துன்பப்பட்டான்.

அப்படி/ மரிக்கொள்ளுந்தான் குன்னுடைய, அவனுட
 தேசம் பெண்ணிவளநாட்டில் உள்ள ஆடுகால்
 வாய்க்கு உன்னுடைய நாடு நடந்தது.
 அதைவால் தான் அவன் உன்னிடம் முறையடி
 பெண்டுகட்டிடுக்கீழான். பதில் இல்லை அவனு
 க்கு பெண் கொடுத்து விடு.

அரசு, சிவாமி/ இதுவரை எனக்கு அத்தை மகன் என்று
 தெரியாது. இப்போது தான் கண்டிப்பான 19ம்

தான் ரிதரியம். சிவாமி/அவன் அக்ஷை மகநக இருந்திரவும், 20. வருஷம் எங்குமிடம், நாடரிய வயிற்று பிழைப்புக்கு இருந்தூதூல, என் அரண்மனையில் வைத்து கல்யாணம் செய்துமணடேன், அவன் எங்குக்கு ரிதரியான வைத்துணர் அல்ல?

மாவ: 'அப்பா/உனக்கு அஸ்டமிருந்தால், அரண்மனையில் வைத்து கல்யாணம் செய்து; அல்லா விட்டால் உன் பிழைப்புகளை அனுப்பிவிடு, நான் செய்து வைக்கிறேன்.'

அரசு: 'சிவாமி/அப்படியே நல்லது, என் பிழைப்புகளை அனுப்பி வைக்கிறேன்; என்று சொல்லி அரண்மனைக்கு சென்று, அடிமாதிரிகளே/சீக்கிரம் தாமதமையை, கூட்டித்து சென்று, பிள்ளையார் கோவிலில். பரகேசு அருக்கீனார், அவர்தம் வாட்டு வரலுகங்கள்' என்று. ரிதானார். அதுன் பிழைப்பும், மாதிரிகள் தாமதமையை கூட்டிச் சென்று, பிள்ளையார் கோவிலில் வாட்டு வந்திரார்கள். தாமதம் பரகேசுமையில் பார்த்து தும் மாவவர் என்று ரிதிரிந்து ரிதானாள்.

பாட்டு

"அட்டம் பனியுரானே மாவருக்கு
 அளமமை செய்துரானே.
 மாதும் பனியுரானே. அயருக்கு
 உணி விடைகள் செய்துரானே."

மாவவர்: 'அம்மா தாமதம்/அரண்மனை யேர்களுக்கு, வரணமொரு நாறுமில்ல! வரலு வரவ் வளர்ந்திருப்பாய்/மண்டபத்தில் ரிதிரிந்து பாய்!

மாயவர். 'சிம்மா சிரமனை! உன் அடியுள் உள்ளவனை
 பந்தக் கொடியை பாஸ்கொடியாக நீ நான்வாழ்க்க
 டைத்துக் கொடுப்பாய் ரீதிர் குடியாகி கநான்
 எம் பெருமான் வடுகீமேன்; இன்று மனதார
 சிரமனையை வாழ்த்தித் தீரார். பின் சிரமனை!
 உனக்குமீ, உன் அத்துமகன், குன்றுடை
 யாகி வண்டலுக்கும் அம்பேரது கீழை
 ணைம் ரிசய்து வைக்கியேபரகீமேன்.'

சிரமனை. 'சுவாமி! தங்கள் சீத்கும், எனக்கு துணைப் பெண்
 தள் வேண்டும்? சுவாமி!'

மாயவர் உடனே ரிசய்வதன்னைகளை வரவ
 தைத்து விட்டு, பிள்ளையார் கோவில் முன்பு
 ருக்காலையை சீருஷயித்து தேவர்களையும்,
 அரக்கர்களையும், வரவதைத்து ரிதாங்குநா
 டில், தாராளவம் வந்துகீழ்க்கு எழப்பட்ட, தீர்
 முறைப்படி ரிசய்து, குன்றுடை யாசாம்க்கு
 அணையோங்க பிறந்திவள் அில்வாகு தால்,
 அந்தீநன் தேவிவந்து அணையோங்கினுள்.
 கல்யாணத்தீழ்க்கு, 18 வாக்குகீயமும் ரிசய்வலோகம்
 கோட்கும் படி முடிங்கீயது. மாயருட்குஷயி
 யில் மரங்கல்யம் ரிசய்து, மணவனைகோடி
 கீது, முறைப்படி மும் வளர்கீது, மரங்கல்ய
 புஜை நடத்தீது, பிராமணர், மரங்கல்யகீதை குன்
 ணுடை சாமிபிடம் ரிதாங்குத்து, பெண்குடிகீது
 தட்டக் கொண்டு. அதுன் பிறகுநாம், குன்று
 டையாசாமி மாயவரை நினைத்து மரங்கல்ய
 கீதை, இன்று குடிசுசு போட்டு கட்டிணார்.
 பின், பெண்ணும், மாய பிள்ளையும் குடித்துவிட்
 ட பின், பிள்ளையார் கோவில் ரிசய்து, சாமிநைய
 ரிசய்து ரிசய்து பின், எல்லோரையும் நமஸ்க
 தாரம் ரிசய்தார் கள். தேவர்கள் அரக்கர்களால்
 லோகம், மங்களம், இணைகட்டும்! இன்று வரங்கீதை.

80,

தேவர்கள், எவ்வளவுமே சிவன்மயின், மாயவர்
குன்னுடையதாகியிடம் அப்பா, குன்னுடைய
கண்ணாடிகள், அளி யொன்னி வளநாடு சிவன்,
சிவமாத வரங்களை, என்னும், சிவன் சிவன் மாய
வர மால் கிடல் சிவன்மார். மாயவர் சிவன்மயின்
சிரமரை, தன் நாடுகிடம்.

சிரமரை. 'நாகா/உ. வகுஷமா து, எங்கள் வீட்டில் அருகிலே?
சிரமரை, அதிசய மகன், என்னுடன் அன்னிடம் சிவ
ல்லக் கிடையாது?'

கு. சாமி. 'பெண்ணை/எனக்கும், அதுவரை மாயன் வீடு என்
று, எனக்கு தெரியாது; சீன்று நாடகங்களைக் கிடை
மாயவர், பட்டிக்கு வந்து என்னை அடையித்யம்
ரை உன் அதிசய மகள் என்னும், உன்கூடின்
பிரகாரி அிடம் வளவந்திநாடு, என்னும்,
சிரமரையை, உனக்கு சிவமணம் சிவந்தவை
கீ கீழேன் என்று சிவன்மார்; அதன் சின்கூடின்
நி, மாயன் மகள் என்று தெரியும், அதுவரை
எனக்கும் தெரியாது, தெரிந்திருந்தால் உன்
னிடம் சிவன்மால் அருமபேறு.'

சிரமரை. 'நாகா/நம் குடைய நாடு எது?'

கு. சாமி. 'பெண்ணை/பொன்னிவளநாடு.'

சிரமரை. 'நாகா/சுந்தரங்கு நூலி அருக்கிறாது?'

கு. சாமி. 'பெண்ணை/என், சிரமரைக்கு அருக்கும் போது
புயி ரமர நிலம், அருமத்து ஆன்மது சீமை,
மதுர வண்டி ராங்குளம், ஆடு போகக்கில்,
புதுபிரம், எண்ணியிதம் சுவகை. ரிநல்வி
யும், தாடுவரி புது தடைகிரண்டு வந்தாவும்,
ரிவள்ளாங்குளத்திக்கு, வீரண மகிக்கு,
விதைரிநல்வகீதும் மகிசிராது. திவ்வளவு
நூலியும், எங்கு குடைய துசிரன், எந்தவயதின்
சிரமரைக்கு அருக்கிறாது உன் மாயன்'